

"נקודה טובה" לפרשת "לך-לך" - לדמותו של אברהם אבינו

"... לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך" (בראשית, יב, א). במילים אלה עוקר ה' את אברהם מארצו ומבית אביו ומוציא אותו לשליחות חייו - הפצת האמונה בא-ל אחד.

העולם שהכיר עם בריאתו את ה' הא-ל הבורא והיוצר, איבד את הקשר עם ריבונו של עולם ופנה לעבודה הזרה, עד ש"נשתכח השם הנכבד והנורא מפי כל היקום ומדעתם ולא הכירוהו" (רמב"ם הלכות עבודת כוכבים א, ב).

מי שגילה מחדש את ה' היה אברהם. הוא הבין שאין טעם והגיון לכך שאדם ישתחוה לפסל - מעשה ידיו והתחיל לחפש את הכוח העליון שמנהל את הכל. לאחר סבבי התבוננות וחשיבה שבהם בחן את הארץ ואת גרמי השמים, הגיע אברהם למסקנה שיש לעולם 'מנהיג על', מנהיג המסתתר מאחורי המסך של חוקי הטבע. מסקנה זו, העמידה אותו בעימות חזיתי, מול כל משפחתו, חברתו ועולמו.

תעוזתו זו של אברהם, מזכירה לנו את אגדת הילדים על 'בגדי המלך החדשים' של הסופר הנס כריסטיאן אנדרסן. המלך והעם הלכו שולל אחרי תפיסות כזב ודברי רמאות של שני החייתים שהבטיחו:

הבד שלנו לא רק מקסים ונהדר, יש לו גם תכונה מופלאה: טיפשים לא יוכלו לראותו. מצוין, חשב המלך. שילוב של יופי וחוכמה!

ורק ילד אחד קטן, העיז להכריז מול ונגד כולם את האמת - שהמלך הוא עירום.

כולם פרצו בתשואות למראה המלך, הצועד מולם בחגיגות (במצעד, בחוצות העיר), וצעקו: איזה גלימה מרהיבה, והשובל, מעולם לא נראה מלכינו הדור כל כך! אבל לפתע נשמע קול קטן וצלול מעל רחש ההמון - אבא, אמר הקול בפליאה, המלך לא לובש שום דבר!

האב הנבוך ניסה להשקיט את ילדו. אל תדבר שטויות, לחש. אבל הילד חזר על דבריו בכל רם ...

ברוח זו, גם טען אברהם כנגד כל אנשי דורו: "עד מתי אנו משתחווין למעשה ידינו (לפסלים)", (ימדרש הגדול, 'בראשית' יב). הפסל הוא עירום וחסר כל כוח ויכולת!

לאחר שגילה את סוד ה'אל המסתתרי, החליט אברהם להפיץ אמת יסודית זו בעולם כולו וימשך רבים לדעת את ה' " (רמב"ן, 'בראשית' ב, ג). לימים, הפכה שליחות זו למפעל חיים של אברהם ושל בניו. "והיה הדבר הולך ומתגבר בבני יעקב ובנלוויים עליהם, ונעשית בעולם אומה (עם ישראל), שהיא יודעת את ה'" (רמב"ם, 'הלכות עבודת כוכבים' א, ג).

אברהם אבינו לא היה היחיד ששמע קריאה אלוקית של שליחות, קריאה אל הדגל, לביצוע משימה פורצת דרך. היו גם אחרים, כגון: נוח, משה רבנו, גדעון ועוד.

• **"בא ... אל התבה"** (בראשית ז, א), קורא ה' לנוח וממנה אותו לפקד על קבוצת החלוצים שתבנה עולם חדש ומתוקן, לאחר המבול.

”נקודה טובה” לפרשת השבוע - רעיון מן הפרשה, במבט עכשווי

- **”...מִשֶׁה מִשֶׁה”** (שמות ג, ד), קורא ריבונו של עולם למשה בן עמרם וממנה אותו למנהיג ולגואל של עם ישראל.
- **”... לָךְ בְּכַחַךְ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְּיָן הֲלֹא שְׁלַחְתִּיךָ”** (שופטים ו, יד), אומר ה' לגדעון וממנה אותו למנהיג.

ועוד רבים אחרים

ואנחנו? לעיתים אנו שואלים את עצמינו: ”... מי אני, מה אני...” (בלשון ה'גשש החיזור) **ולשם מה באתי לעולם!?**

האם גם לי יש תפקיד ושליחות?

אמנם אנו לא זוכים לשמוע פניה אישית אלוקית, נבואה, או 'בת קול' בבחינת **”... לָךְ לָךְ”**, אולם, **עצם העובדה שנולדנו ובאנו לעולם דוקא בתקופה ולחברה מסויימים, היא היא בת הקול האישית והפרטית שלנו, הלוחשת לנו את הכתב הנעלם של חידת חיינו.**

חידה האומרת שיש לנו תפקיד ומשימה רוחניים - אישיים. תפקיד התפור על פי מידותינו ויכולותינו, הנדרש ליישום **דווקא כאן ועכשיו** (שאם לא כן, לשם מה נבראנו...), אך איננו יודעים מהו...

”...ואילו זכו הדורות, היה (הקב"ה בכבודו ובעצמו) קורא (נותן) שם לכל אחד ואחד, ומשמו היה מודיע מעשיו (תנחומא בראשית ל). לו היינו זוכים, היה הקב"ה - הבורא והיוצר, נותן לכל אחד מבני האדם את שמו ומגדיר בכך בעצמו את מהותו, תפקידו ושליחותו - בבחינת: **”ומשמו היה מודיע מעשיו”**.

וכעת, שלא זכינו, עלינו לנסות ולהגדיר לבד את **”חידת חיינו”**, או **”הרפתקת חיינו”** (כלשונו של עלי מוהר, ב'שיר השיירה!)

הפתרון והיישום!?! כל אחד לעצמו...

אולם, עלינו לדעת כי אנחנו לא לבד. הקב"ה - המשלח שלנו, נמצא אתנו ועל ידינו וצמוד לנו כצל ומסייע לנו בשעת צרה, כלשון הפסוק: **”ה' שִׁמְרֶךָ, ה' צִלְךָ עַל יַד יְמִינְךָ”** (תהלים קכא, ה).

לפני כמה שבועות ציטטנו כאן את דבריו של ג'ון קנדי בעת השבעתו לנשיא ארה"ב בשנת 1961: **”אל תשאל מה ארצך יכולה לעשות למענך, שאל מה אתה יכול לעשות למען ארצך. והדברים יפים ונכונים גם כאן, בהקשר של השליחות והעשיה.**

שאל את עצמך, **מה אתה יכול לעשות למען משפחתך, חברתך, קהילתך וארצך!** זוהי חידת חייך.....

לאור דברי המדרש **”ומשמו היה מודיע מעשיו”** - המלמדים **ששמו של אדם מבטא את מהותו, תפקידו ושליחותו**, נסיים את מאמרנו בקטעים משירה של זלדה - **”לכל איש יש שם”**.

לכל איש יש שם / מילים: זלדה, לחן: חנן יובל

**לכל איש יש שם
שנתן לו אלוקים
ונתנו לו אביו ואימו**

לכל איש יש שם

"נקודה טובה" לפרשת השבוע - רעיון מן הפרשה, במבט עכשווי

שנתנו לו קומתו ואופן חיובו...

לכל איש יש שם
שנתנו לו ההרים
ונתנו לו כתליו...

לכל איש יש שם
שנתנו לו חטאיו
ונתנה לו כמיהתו...

לכל איש יש שם
שנתנו לו חגיו
ונתנה לו מלאכתו...

וברוח דבריה של זלדה, נאמר אף אנו:

לכל איש יש שם שנתן לו אלוהים - כתב השליחות של האדם - חידת חייו...

לכל איש יש שם שנתנו לו אביו ואימו - החינוך ההשכלה, המסורת, המורשת והדוגמה האישית...

לכל איש יש שם שיצר הוא לעצמו במעשיו - האופן בו הוא מבצע את שליחות חייו...

בקומתו ובאופן חיובו,

בעיוורונו (פספוסיו...) ובמעשיו,

במלאכתו ובחטאיו,

וביחסיו עם שכניו, אוהביו ושונאיו...

זהו אותו "כתר שם טוב" (בלשונם של חז"ל), שאדם יכול לקנות לעצמו.

כל שעלינו לעשות, הוא לחפש את ה - "לך לך" הפרטי והאישי המיוחד לנו...

מרכת שמת life

מה רות

מייל: rothmoshe@gmail.com

תפוצה + ארכיון "נקודה טובה": <http://www.pirsuma.com/parasha.php?cat=261>

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש.

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ"ל.

אהבת? הפץ בין חבריך.